

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thesavrvs Sacrorvm Ritvvm, Sev Commentaria In Rvbricas Missalis Et Breviarii Romani

In quibus origo cuiusque Ritus, Causæ historicæ, vel mysticæ, ex maiorum ingenio, Theoria, Praxis, Obligatio, & exquisitus Vsus, additis opportunè Decretis omnibus S. Rituum Congregationis, quàm breuissimè explicantur

Gavanti, Bartolommeo

Antverpiæ, 1646

De Absolutionibus, & Benedictionibus. XI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40233

De Versibus. CAP. X.

1 **A**vertendo dicitur *Versus*, Alcuin. *cap. de Celebrat. Missa*. Et hoc habet singulare Versus, ut excitet corda cantantium ad requirendam faciem Dei in oratione, *Amal. lib. 4. cap. 45.* & præterea *cap. 3.* ait, vim habet, ut conuerti faciat totum Chorum ad vnum, & totam intentionem illius ad rem pro qua fit Officium. Idem repetit in *Ordine Antiph. cap. 1.* ubi ait, Versum esse compositionem officialem, per quam reuertitur intentio mentis. unde, eodem teste *Amal.* vertebant se cantantes Versum ad Orientem, *lib. 4. cap. 2.* vel ad Altare, *de Ord. Antiph. cap. 1.*

2 Versus igitur post Nocturnos ante Lectiones dicuntur, ut excitemur ad Orationem Dominicam, Absolutionem, & Lectionem, ad quam sessio facile negligentiam parit, idem *cap. 45.* In fine quoque Psalmorum, id est operum, excitamur ad spem præmiorum, idem *cap. 12. eod. lib. 4.* Ante Cantica Evangelica, in Laudibus, Vesperis, & Completorio excitamur Versibus ad intelligentiam eorumdem, & ad Orationem proximam, idem *cap. 45.* Denique ante Orationem, & in commemorationibus semper adhibetur Versus, ut oratio ferueat, idem *cap. 9.*

3 In Paschate & eius Octaua non habentur Versus in Horis, ut aliàs; quia tanta est Festiuitas cum breuitate Officij coniuncta, ut non egeamus stimulis, *Amal. de Ord. Antiph. cap. 7.*

4 Tempore Paschali additur vtri-que parti Versus *Alleluia*, ad maiorem lætitiã exprimentam; non tamen Versibus Responsoriorum additur; quia non terminant totum Responsorium, & non sunt Versus ad excitandum,

ut ij, de quibus in hoc capite.

5 Versibus, qui habentur in Precibus, non additur *Alleluia*; quia in his attenditur potius ratio humilitatis & mœroris quàm lætitiæ.

De Absolutionibus, & Benedictionibus. CAP. XI.

1 **A**bsolutionum, de quibus hoc loco, meminit Radul. *Propos. 15.* & puto ita vocari; vel quia absoluitur Nocturnum; vel quia simul cum Oratione Dominica præcedenti petimus (ait Hugo in *Spec. cap. 3.*) mundari corda & corpora nostra ad audiendum verbum Dei in Lectionibus. Nam Oratio Dominica dicitur, ex Duran. *lib. 5. cap. 3.* ut qui eget sapientia ad Lectiones intelligendas necessaria, postulet eam à Deo, qui dat omnibus affluenter; & ut eiusdem orationis auxilio proficiat in nobis renouata per præcedentem Versum intentio.

2 Versum appellat ipsammet quoque Absolutionem Gemma *lib. 1. c. 5.* Quasi, inquit, qui mandatum Legatis ad prædicationem iniungit, quasi absoluat eos, ut eant ad legendum. Rupertus *lib. 1. c. 11.* putat Absolutionem esse orationem, qua rogamus Dominum messis, ut mittat operarios in messem, & aperiat cor nostrum in lege sua, ne semen, id est verbum Dei, quod audituri sumus, aut volucres comedant, aut spinæ suffocent, aut in petra, quæ non habet humorem, areseat. Dicerem, Absolutiones appellari, sumpta denominatione à nobilitate quæ dicitur in tertio Nocturno, in qua sunt ea verba, *A vinculis peccatorum nostrorum absoluat nos, &c.*

3 Lector petit benedictionem magnæ
L humi-

humilitatis gratia; & Sacerdos, vt tantæ humilitati vicem reddat, pascit à Deo, vt benedictio prærogetur, Petrus Damiani *de Dominus vob. cap. 2.* Petit etiam benedictionem, vt mittatur. *Quomodo predicabunt, nisi mittantur? Roman. 10. Ruper. lib. 1. cap. 12. de Diu. Offic.* Petit licentiam eundi; & benedictio est licentia, Gemma *lib. 1. cap. 5.* Vide, addit Hugo in *Spec. cap. 3.* quàm larga potestas benedicendi tradita sit illi, cui iubere dictum est: *Iube Domine benedicere.* lecturus enim dicit Vicario Christi: quod principatum Ecclesiæ innuit. Sacerdos autem orat, vt Dominus benedicat, qui totius est fons benedictionis.

4 Lector dicit *Domne*, non *Domine*; quia hic Dei titulus est, ille hominis præclari, vt docet Baron. *ex Euodio anno 416.* sed tempore S. Hieronymi omnes sancti & homines alij vocabantur Domni, solus autem Deus Dominus. Papa ipse hodie appellatur Dominus Apostolicus in Litanijis Sanctorum. Sed & ad vltimam Lectionem, quam Superior legit, debet hîc dicere, quicumque ille sit, Episcopo inferior, *Iube Domne*, non *Domine*; cui secundus in Choro respondere debet benedictionis congrua verba; quidquid alij proprio Marte scriperint, & nulla fuli auctoritate. non enim quilibet in Choro Superior æquandus est Episcopo. Notarunt aliqui, quòd ille, qui solus Officium recitat, dicere debet, *Iube Domine*: sicuti dicit Sacerdos hoc idem in Missâ priuata ante Euangelium. & verè par est ratio, vsus tamen non idem.

5 Benedictiones fiunt in numero ternario, & in nomine distincto personarum sanctissimæ Trinitatis, & rectissimè, vt patet. Benedictio illa, *Disi-*

num auxilium, dicitur etiam in Festis Trinitatis, Transfigurationis, Festis S. Crucis, & Dedicacionis Ecclesiæ.

6 Absolutiones distribuuntur per Feras quadam proportione, vt primus dies ferialis gaudeat prima, secundus secunda, tertius tertia Absolutione; & rursus quartus dies prima, quintus secunda, Sabbatum tertia. Cum Absolutionibus autem concordant Benedictiones, nisi Lectiones sint de Homilia, vel de Sancto, in Officio trium Lectionum. conuenit enim, vt magis in ijs casibus respondeant Lectionibus quàm Absolutionibus. Sumuntur igitur in his casibus Benedictiones à tertio Nocturno; similiaque indicat Radulph. *Prop. 15.*

De Lectionibus. CAP. XII.

1 **P**Atet vocabulum *Lectionum*, eò quia leguntur, & non cantantur, vt Psalms, Dur. *lib. 5. c. 2.* Vfus earum originem ducit à lectione quæ fiebat in scholis Patrum, *Act. 13. & 15.* vt notat Amal. *lib. 4. cap. 9.* deducit ab Hebræis Isid. *lib. 1. de Offic. cap. 10.* qui certis diebus legebant de Lege & Prophetis in Synagogis; & legit Christus *Luc. 4.*

2 S. August. *in initio Exposit. ad 1. Epist. Ioan.* significat, tunc solitas legi certas Lectiones in Ecclesia ita determinatas, vt aliæ esse nequirent. Hieronymus (Damasi iussu creditur) composuit Lectionarium, teste Bernone *de Quibusdam ad Miss. spect. cap. 1.*

3 In Concilio Laodicensi *can. 17.* citato à Suar. *lib. 4. de Hor. Canon. c. 2. num. 16.* decreta fuit Lectio post Psalmos, vel longa in Matutino, vel breuis in alijs Horis. Capitula enim sunt Lectiones breues, vt infra dicemus.

4 Nu-